

да отчаюва, но да поступа съ него ве-
ема разумно, и да го има кѣто бо-
лестникъ, който страда отъ нездраво и
незрело разсужденіе; защото самото до-
бро нейно владанѣ може го исцѣли отъ
тая болестъ. Проче е жената треба да из-
бѣгава отъ тѣживѣ причини, които воз-
буждаватъ подозреніето на мъжъ, и му
обезпокояватъ душѣтъ; и да отфѣря ла-
скателствата, да не бы ся показала пре-
творна, и да гледа съ дѣломъ да засвѣ-
дочи чѣ ѣ е само нейныатъ мъжъ най-
милъ и найлюбезенъ. Да ся некарѣ съ
него, нито да гледа да го завлада (кѣк-
то праватъ нѣкои безумни, които ся несмы-
слюватъ, защо Богъ е далъ жената на
мъжъ за помощница, а не за господар-
ка), но или да мълчи, или по малко да
говори, а найдобро е да му нищо на сре-
ща не говори. Жена, която иска добро
да поживѣе, треба да е кротка, добра,
честна и на мъжъ си послушна.

XXII.

**ДА БЪДЕШЪ ПОСТОЯНЪ ВЪ ИСКУ-
ШЕНІЯТА.**

Благочестивъ, кротакъ и богобояв-